Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Udvidede Afdeling)

25. september 2024*

»Energi – det indre marked for elektricitet – fælles metode til regional koordinering af driftssikkerhed – afvisning af forslag fra systemoperatører – kapacitetsberegningsregion – CORE-regionen – forenelighed med forordning (EU) 2019/942, (EU) 2019/943 og (EU) 2017/1485«

I sag T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Konstancin-Jeziorna (Polen), ved solicitor S. Goldberg og advokaterne A. Galos og E. White,

sagsøger,

støttet af:

Republikken Polen ved B. Majczyna og M. Rzotkiewicz, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) ved P. Martinet, Z. Vujasinovic og E. Tremmel som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Goffinet, M. Shehu og L. Bersou,

sagsøgt,

har

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Schalin, og dommerne P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt og D. Kukovec (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig I. Kurme,

på grundlag af den skriftlige forhandling

efter retsmødet den 14. juni 2023,

* Processprog: engelsk.

afsagt følgende

Dom

1 Med et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet af klagenævnet ved Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) den 28. maj 2021 (herefter »den anfægtede afgørelse«), hvorved ACER's afgørelse nr. 33/2020 af 4. december 2020 om forslag fra transmissionssystemoperatører for elektricitet (herefter »TSO'er«) i den region, der omfatter Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Frankrig, Kroatien, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet, til kapacitetsberegning benævnt »CORE« (herefter »CORE-regionen«) vedrørende den fælles metode til regional koordinering af driftssikkerhed (herefter »sikkerhedsmetoden (ROSC)«) blev stadfæstet, og sagsøgerens klage i sag A-007-2021 (konsolideret) blev afvist.

Tvistens baggrund

2 Sagsøgeren er en TSO med ansvar for drift, vedligeholdelse og udvikling af elnettet i Polen. I sin egenskab af offentlig virksomhed har sagsøgeren som eneaktionær den polske statskasse, der er repræsenteret ved den befuldmægtigede minister med ansvar for den strategiske energiinfrastruktur.

3 Den 17. november 2016 vedtog ACER afgørelse nr. 06/2016 om fastlæggelse af kapacitetsberegningsregioner. Artikel 1 i og bilag I til denne afgørelse opregner de medlemsstaters områder, der er omfattet af CORE-regionen.

4 I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 3, litra b), og artikel 76 i Kommissionens forordning (EU) 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (EUT 2017, L 220, s. 1) skal TSO'erne i hver kapacitetsberegningsregion foreslå de nationale regulerende myndigheder en sikkerhedsmetode (ROSC) til godkendelse senest tre måneder efter godkendelsen af metoden til koordinering af driftssikkerhedsanalyse (herefter »analysemetoden (CSAM)«) som omhandlet i denne forordnings artikel 75, stk. 1.

5 Da analysemetoden (CSAM) blev godkendt den 19. juni 2019 ved ACER's afgørelse nr. 07/2019, skulle TSO'erne fremlægge et forslag til sikkerhedsmetode (ROSC) senest den 19. september 2019. Da TSO'erne ikke indgav dette forslag inden for denne frist, underrettede de Europa-Kommissionen om forsinkelsen, og denne sidstnævnte indvilligede i at forlænge fristen til den 21. december 2019.

6 Den 19. december 2019 forelagde TSO'erne i CORE-regionen de nationale regulerende myndigheder en »fælles metode for TSO'er i CORE-regionen til regional koordinering af driftssikkerhed udarbejdet i henhold til artikel 76 i forordning 2017/1485« (herefter »TSO'ernes forslag«). Den sidste nationale regulerende myndighed modtog TSO'ernes forslag den 31. januar 2020.

7 TSO'ernes forslag var ledsaget af en forklarende note.

8 I henhold til artikel 6, stk. 7, i forordning 2017/1485 skal de nationale regulerende myndigheder nå til enighed og træffe afgørelse om TSO'ernes forslag senest seks måneder efter, at den sidst berørte nationale regulerende myndighed har modtaget dette forslag. Hvis de nationale regulerende myndigheder ikke når til enighed inden udløbet af denne frist på seks måneder, eller de i fællesskab anmoder herom, skal ACER i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 8, vedtage en afgørelse om forslaget inden for en frist på seks måneder i overensstemmelse med artikel 6, stk. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5. juni 2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EUT 2019, L 158, s. 22).

9 Den 5. juni 2020 meddelte formanden for Forummet for Energireguleringsmyndigheder i CORE-regionen på vegne af de nationale regulerende myndigheder i denne region ACER, at disse sidstnævnte var blevet enige om at anmode ACER om at træffe afgørelse om TSO'ernes forslag i henhold til artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485. Denne anmodning, der blev sendt pr. e-mail, var ledsaget af et uformelt dokument fra de nationale regulerende myndigheder i CORE-regionen vedrørende TSO'ernes forslag, hvori deres synspunkter blev fremført.

10 Efter den pågældende anmodning erklærede ACER at have kompetence til at vedtage en individuel afgørelse om en sikkerhedsmetode (ROSC) for CORE-regionen i henhold til artikel 6, stk. 10, litra b), andet afsnit, i forordning 2019/942.

11 Efter en lang periode med samarbejde, høringer og drøftelser mellem ACER, alle nationale regulerende myndigheder i CORE-regionen og alle TSO'er i denne region om TSO'ernes forslag og de ændringer, der blev foretaget i dette forslag på flere møder og afstemningsrunder, vedtog repræsentantskabet for ACER, der består af repræsentanter for de nationale regulerende myndigheder, afgørelse nr. 33/2020. Bilag I til denne afgørelse indeholder sikkerhedsmetoden (ROSC) for CORE-regionen i henhold til artikel 76 i forordning 2017/1485 (herefter »den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC)«).

12 Den 4. februar 2021 indgav sagsøgeren i overensstemmelse med artikel 28 i forordning 2019/942 en klage med påstand om annullation af afgørelse nr. 33/2020 til ACER's klagenævn. En anden TSO i CORE-regionen, nemlig TransnetBW GmbH, påklagede ligeledes denne afgørelse. Den 18. februar 2021 forenede klagenævnet de to klager i en enkelt sag under nr. A-007-2021 (konsolideret).

13 Ved den anfægtede afgørelse af 28. maj 2021 stadfæstede ACER's klagenævn afgørelse nr. 33/2020 og afviste i deres helhed disse to klager om annullation af denne afgørelse.

Parternes påstande

14 Sagsøgeren har støttet af Republikken Polen nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres.

– ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

15 ACER har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse i det hele.

– Sagsøgeren og Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

16 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat seks anbringender. Det første anbringende vedrører en retlig fejl begået af klagenævnet, da det i det væsentlige fastslog, at ACER havde kompetence til at udvide anvendelsesområdet for og rækkevidden af den regionale koordinering. Det andet anbringende vedrører en utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse. Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl begået af klagenævnet, da det fandt, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) var i overensstemmelse med artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT 2019, L 158, s. 54) og artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT 2019, L 158, s. 125), og dette til trods for bestemmelsens for brede anvendelsesområde. Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl begået af klagenævnet, da det fastslog, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke påvirkede TSO'ernes mulighed for at anvende den centrale lastfordelingsmodel. Det femte anbringende vedrører en retlig fejl begået af klagenævnet, da det fandt, at det i forbindelse med den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke var undladt at fastsætte fair regler for budområdeoverskridende handel med elektricitet og at indføre passende incitamenter til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og effektive investeringer til afhjælpende tiltag vedrørende udstyr. Det sjette anbringende vedrører en retlig fejl begået af klagenævnet, da det konkluderede, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke hindrede overholdelsen af driftsmæssige sikkerhedsgrænser, navnlig spændingsgrænserne, og at denne metode derfor var i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser.

17 Retten finder det hensigtsmæssigt først at behandle det første og det tredje anbringende samlet, inden den vil behandle sagsøgerens fjerde, femte, sjette og andet anbringende i denne rækkefølge.

Indledende bemærkninger om den regionale proces for vurdering af driftssikkerhed

18 I henhold til artikel 3 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) omfatter den regionale koordinering af driftssikkerheden, der reguleres af den nævnte metode, dels den regionale driftssikkerhedsanalyse, dels den regionale proces for vurdering af driftssikkerhed (herefter »CROSA-processen«), som udføres af de regionale koordinationscentre (herefter »de regionale centre«) i henhold til artikel 78, stk. 2, litra a), i forordning 2017/1485, og som fører til en koordineret udarbejdelse af afhjælpende tiltag i overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 76, stk. 1, litra b).

19 Inden der foretages en realitetsbehandling af sagsøgerens anbringender og argumenter, skal der redegøres for CROSA-processens virkemåde for at få en bedre forståelse af den sammenhæng, som den foreliggende sag indgår i, og dermed en bedre forståelse af de tekniske anbringender, som sagsøgeren har fremsat.

20 CROSA-processen er en proces, der finder sted dels dagen før leveringen af elektriciteten, dels mindst tre gange på leveringsdagen, jf. artikel 3, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

21 Processen indledes med den lokale vurdering af driftssikkerheden, som hver TSO foretager i sit net i henhold til artikel 13 og artikel 14, stk. 1, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

22 Den pågældende vurdering fører til, at hver TSO opretter en individuel netmodel, som er defineret i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens forordning (EU) 2015/1222 af 24. juli 2015 om fastsættelse af retningslinjer for kapacitetstildeling og håndtering af kapacitetsbegrænsninger (EUT 2015, L 197, s. 24) som bl.a. et »datasæt, der beskriver elnettets karakteristika (produktion, forbrug og nettopologi)«.

23 Hvis et flow gennem en forbindelse i den individuelle netmodel overstiger det maksimale flow, svarer dette til en fysisk kapacitetsbegrænsning, der udgør et brud på sikkerheden. I en sådan situation er det nødvendigt at udarbejde og aktivere et afhjælpende tiltag for at overholde de driftsmæssige sikkerhedsgrænser.

24 Afhjælpende tiltag defineres i artikel 2, nr. 13), i forordning 2015/1222 som »ethvert tiltag iværksat manuelt eller automatisk af en eller flere transmissionssystemoperatører (TSO'er) med henblik på at opretholde driftssikkerheden«. Der er bl.a. tale om belastningsomfordeling, der i artikel 2, nr. 26), i forordning 2019/943 defineres som »en foranstaltning, herunder en afkortning, der aktiveres af en eller flere [TSO'er] ved at ændre produktionsmønstret, forbrugsmønstret eller begge dele med henblik på at ændre de fysiske strømme i elektricitetssystemet og afhjælpe en fysisk kapacitetsbegrænsning eller på anden måde sikre systemsikkerhed«, eller modkøb, der i denne forordnings artikel 2, nr. 27), er defineret som »budområdeoverskridende udveksling, der igangsættes af systemoperatører mellem to budområder for at afhjælpe fysisk kapacitetsbegrænsning«.

25 Ved udarbejdelsen af den individuelle netmodel og identificeringen af kapacitetsbegrænsninger kan TSO'en allerede planlægge aktiveringen af afhjælpende tiltag i tæt på realtid for at afhjælpe disse brud på driftssikkerheden i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Disse tiltag kan have eller ikke have grænseoverskridende virkninger.

26 Det fremgår af artikel 9, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at tiltag, der i det mindste undertiden kan afhjælpe kapacitetsbegrænsninger på de elementer, der er nævnt i dens artikel 5, stk. 1, litra a) og b), dvs. alle de kritiske netelementer, der tages i betragtning ved beregningen af overførselskapacitet, som de fremgår af metoderne til kapacitetsberegning og alle de øvrige netelementer med en spænding på 220 kV eller derover, udgør afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger. I henhold til artikel 7, stk. 3, litra d), nr. i) og ii), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) kan enhver TSO imidlertid ensidigt udelukke visse netelementer fra CROSA-processen. I henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) kan TSO'erne desuden med enstemmighed udelukke alle netelementer fra CROSA-processen med undtagelse af kritiske netelementer.

27 TSO'en skal i sin individuelle netmodel ligeledes angive tilgængeligheden af alle afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger i overensstemmelse med samme metodes artikel 13, stk. 1.

28 I henhold til artikel 18 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) leveres de individuelle netværksmodeller til de regionale centre og samles af disse med henblik på at etablere en fælles netmodel for alle dagens timer. Den fælles netmodel defineres i artikel 2, nr. 2), i forordning 2015/1222 som bl.a. »et datasæt, der dækker hele Unionen, og som flere [TSO'er] er blevet enige om, som beskriver elnettets vigtigste karakteristika (produktion, forbrug og nettopologi)«.

29 Selv om hver TSO leverer en individuel netmodel uden kapacitetsbegrænsninger, kan flowet på netelementerne som følge af planlagte afhjælpende tiltag ændre sig på tidspunktet for samlingen af de forskellige modeller i den fælles netmodel, og nye kapacitetsbegrænsninger kan opstå.

30 CROSA-processen har derfor til formål at koordinere, validere og gennemføre afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Mere specifikt identificerer algoritmen inden for CROSA-processen, benævnt »optimering af afhjælpende tiltag«, for hver time i den fælles netmodel en optimal kombination af alle TSO'ernes tilgængelige afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, med henblik på at afhjælpe alle de kapacitetsbegrænsninger, der er identificeret på netelementer med grænseoverskridende virkninger i den fælles netmodel, uden at skabe nye sådanne begrænsninger i overensstemmelse med artikel 20, 23 og 24 samt artikel 27, stk. 1, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

31 Disse afhjælpende tiltag vil blive gennemført i løbet af den følgende dag så tæt på realtid som muligt i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

32 Den samme logik gælder for CROSA-processen, der kaldes »intraday-processen«, og som finder sted på dagen for leveringen af elektricitet. De regionale centre iværksætter mindst tre gange i løbet af dagen afhjælpende tiltag med koordinerede grænseoverskridende virkninger for TSO'er.

33 Hvis en TSO konstaterer et nyt brud på driftssikkerheden mellem to gentagelser af CROSA-processen eller efter den seneste gentagelse af CROSA-processen, når den foretager en analyse af den lokale driftssikkerhed, kan den imidlertid afhjælpe dette brud ved at følge proceduren for hurtig aktivering uden for CROSA-processen i henhold til artikel 33, stk. 2, litra b), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

Det første og det tredje anbringende vedrørende ACER's kompetence og anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC)

34 Sagsøgeren har inden for rammerne af det først anbringende støttet af Republikken Polen for det første gjort gældende, at ACER ikke havde kompetence til at fravige TSO'ernes forslag vedrørende anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) og til at udvide dette. Dernæst har sagsøgeren gjort gældende, at ACER's kompetencer ikke er »afgrænset præcist« i henhold til Domstolens praksis med den begrundelse, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 484 understregede, at ACER's kompetence kun begrænses af proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet som omhandlet i artikel 4 TEU og 5 TEU. Endelig har sagsøgeren henvist til flere eksempler fra den anfægtede afgørelse, som viser, at klagenævnet accepterede og endog bifaldt den omstændighed, at ACER fraveg sine beføjelser, til trods for, at ACER ikke havde noget retsgrundlag herfor.

35 I forbindelse med det tredje anbringende har sagsøgeren støttet af Republikken Polen gjort gældende, at klagenævnet begik en retlig fejl ved at fastslå, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) og navnlig dens definition af netelementer og afhjælpende tiltag overholdt artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943 og artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944. Ifølge sagsøgeren kvalificerer den nævnte metode praktisk taget alle elementer i selskabets net og alle afhjælpende tiltag som tiltag, der har grænseoverskridende virkninger, hvilket fratager TSO'erne deres evne til at styre elektricitetsstrømmene på deres net og til at opfylde de forpligtelser, der påhviler dem, hvilket således begrænser deres kapacitet til at sikre driftssikkerheden. Ved denne fremgangsmåde ser den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) bort fra sondringen mellem brud på driftssikkerheden, der »skal« forvaltes på en koordineret måde, og dem, der ikke »skal« behandles således, i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1485, og er i strid med forordningens artikel 76, stk. 2, hvoraf denne sondring følger.

36 I replikken har sagsøgeren ligeledes gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke er forenelig med artikel 16 i analysemetoden (CSAM), som bestemmer, at TSO'erne i forbindelse med udarbejdelsen af sikkerhedsmetoden (ROSC) skal fastsætte »regler, der fastlægger en procedure for udarbejdelse af en fælles liste over afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger og for identificering af TSO'er, der påvirkes af virkningerne af disse afhjælpende tiltag, i henhold til artikel 15« i analysemetoden (CSAM). I den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) har ACER imidlertid indført en formodning for grænseoverskridende virkninger, som kun kan afkræftes af TSO'erne med enstemmighed.

37 ACER har bestridt sagsøgerens og Republikken Polens argumenter og har nedlagt påstand om, at disse anbringender forkastes.

38 I denne forbindelse har ACER bestridt, at det første og det tredje anbringende kan antages til realitetsbehandling. Hvad angår det første anbringende har ACER gjort gældende dels, at det ikke er tilstrækkeligt klart og præcist som omhandlet i artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement, hvilket forhindrer ACER i at give et hensigtsmæssigt svar, dels at det udgør et nyt anbringende, som ikke er blevet fremsat for klagenævnet. Hvad angår det tredje anbringende er det baseret dels på argumenter, der allerede er fremført identisk for klagenævnet, dels på et nyt argument, der er baseret på artikel 21, stk. 1, i forordning 2017/1485.

Formaliteten vedrørende det andet og det tredje anbringende

39 Hvad angår den omstændighed, at det første anbringende ikke er tilstrækkeligt klart og præcist som omhandlet i procesreglementets artikel 76, litra d), fremgår det bl.a. af ACER's svarskrift, at ACER har forstået alle de klagepunkter, som sagsøgeren har fremsat i denne forbindelse, og at agenturet har besvaret disse på en hensigtsmæssig måde, hvilket således gør det muligt for Retten at udøve sin prøvelsesret, med den konsekvens, at denne formalitetsindsigelse skal forkastes.

40 Hvad angår dette første anbringendes nye karakter er det korrekt, at ACER's kompetence til at vedtage en afgørelse, der afviger fra TSO'ernes forslag vedrørende anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), ikke synes udtrykkeligt at være blevet anfægtet af sagsøgeren for klagenævnet, således at dette anbringende skal afvises. Som det fremgår af artikel 29 i forordning 2019/942, kan søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse truffet af ACER i henhold til nævnte forordning nemlig først indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, når den i samme forordnings artikel 28 omhandlede procedure for klagenævnet er udtømt, hvilket i princippet indebærer, at anbringender, der ikke er blevet fremført for det nævnte klagenævn, ikke kan gøres gældende for første gang for Retten i forbindelse med et annullationssøgsmål. Eftersom dette annullationssøgsmål udelukkende vedrører klagenævnets afgørelse, skal der nemlig foretages en efterprøvelse under hensyn til de faktiske og retlige omstændigheder i sagerne, således som de har været indbragt for dette klagenævn (dom af 16.3.2022, MEKH og FGSZ mod ACER, T-684/19 og T-704/19, EU:T:2022:138, præmis 48). Af de grunde, der er anført nedenfor, er det første anbringende under alle omstændigheder ugrundet og skal derfor forkastes.

41 Hvad angår de argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for det tredje anbringende, og som selskabet allerede har påberåbt sig identisk for klagenævnet, skal det fastslås, at sagsøgeren for Retten kan anfægte klagenævnets ræsonnement i den anfægtede afgørelse og nærmere bestemt forsøge at godtgøre, at dette ræsonnement er behæftet med retlige fejl, idet sagsøgeren, såfremt denne finder det nødvendigt, kan støtte sig på klagepunkter, der allerede er blevet påberåbt for dette nævn, men som nævnet har forkastet. I modsat fald ville proceduren for

Retten blive berøvet en del af sin mening. I den foreliggende sag afsluttede klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 566 sin analyse af anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) med en konstatering af, at dette var i overensstemmelse med artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943, artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944 og artikel 21, stk. 1, i forordning 2017/1485. Det følger heraf, at sagsøgerens argumenter, der tilsigter at rejse tvivl om denne konklusion, som klagenævnet nåede frem til i den anfægtede afgørelse, kan antages til realitetsbehandling.

42 Hvad angår den angiveligt nye karakter af det argument, der er støttet på artikel 21, stk. 1, i forordning 2017/1485, og som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for det tredje anbringende, skal det fastslås, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 552-566, da det undersøgte begrebet »afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger«, bl.a. støttede sit ræsonnement på denne bestemmelse. Det følger heraf, at dette argument i modsætning til, hvad ACER har gjort gældende, ikke kan kvalificeres som nyt, og at det derfor kan antages til realitetsbehandling.

Spørgsmålet, om det første anbringende er begrundet

43 Hvad angår spørgsmålet, om det første anbringende er begrundet, bemærkes, at artikel 6, stk. 10, i forordning 2019/942 og artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485 bemyndiger ACER til inden for en frist på seks måneder at tage stilling til eller træffe individuelle afgørelser om reguleringsmæssige spørgsmål eller problemer, der påvirker den grænseoverskridende handel eller den grænseoverskridende systemsikkerhed, der henhører under de nationale regulerende myndigheders kompetence, såsom vedtagelsen af den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), hvis de kompetente nationale regulerende myndigheder ikke er nået til enighed inden for den frist, der er blevet meddelt dem med henblik herpå, eller hvis de kompetente nationale regulerende myndigheder har tilsendt ACER en fælles anmodning herom.

44 I det foreliggende tilfælde er det ubestridt, at de nationale regulerende myndigheder i CORE-regionen ved e-mail af 5. juni 2020 fra formanden for nævnte regions Forum for Energireguleringsmyndigheder i fællesskab i henhold til artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485 anmodede ACER om at træffe afgørelse om TSO'ernes forslag.

45 ACER's kompetence til at tage stilling til eller vedtage en endelig afgørelse om den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) er således i det foreliggende tilfælde baseret på den omstændighed, der er omhandlet i artikel 6, stk. 10, andet afsnit, litra b), i forordning 2019/942 og i artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485, at alle de nationale regulerende myndigheder i fællesskab havde anmodet dette agentur om at træffe afgørelse om denne metode.

46 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Retten i præmis 39-61 i sin dom af 15. februar 2023, Austrian Power Grid m.fl. mod ACER (T-606/20, under appel, EU:T:2023:64), under hensyntagen til bl.a. ordlyden af artikel 6 i forordning 2019/942, men ligeledes til den sammenhæng, hvori denne lovgivning indgår, og de mål, der forfølges hermed, fastslog, at ACER ikke var bundet af de kompetente nationale regulerende myndigheders holdning, og at ACER, henset til de beslutningsbeføjelser, som agenturet var blevet tildelt, og med det formål effektivt at udføre sine reguleringsfunktioner, kunne ændre TSO'ernes forslag inden godkendelsen heraf. Henset til ordlyden af artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485, der indgår i den samme sammenhæng og forfølger tilsvarende formål som forordning 2019/942, skal denne bestemmelse

fortolkes på samme måde, eftersom den bemyndiger ACER til selv at træffe afgørelse om de forslag, som de nationale regulerende myndigheder forelægger ACER, således som det er tilfældet i den foreliggende sag vedrørende den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

47 Det følger af det ovenstående, at ACER's beføjelser i denne henseende er præcist afgrænset af artikel 6, stk. 10, i forordning 2019/942 og artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485, hvilket gør det muligt at forkaste sagsøgerens klagepunkt, der hævder det modsatte.

48 Det følger ligeledes af det ovenstående, at ACER i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, på grundlag af artikel 6, stk. 10, i forordning 2019/942 og artikel 6, stk. 8, i forordning 2017/1485 havde kompetence til at fravige TSO'ernes forslag vedrørende anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) og havde et retsgrundlag herfor.

Spørgsmålet, om det tredje anbringende er begrundet

49 Hvad angår spørgsmålet, om det tredje anbringende er begrundet, skal det fastslås, at det fremgår af artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943, at TSO'erne har til opgave at styre elektricitetsstrømmene og sikre et sikkert, pålideligt og effektivt elektricitetssystem i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944, mens de regionale centre supplerer TSO'ernes rolle ved at udføre opgaver af regional betydning, som de er pålagt i henhold til artikel 37 i forordning 2019/943.

50 Artikel 37, stk. 1, litra b), i forordning 2019/943 bestemmer, at de regionale centre er ansvarlige for udførelsen af CROSA-processen i overensstemmelse med de metoder, der er udviklet i henhold til forordning 2017/1485. Inden for rammerne af denne kompetence udsteder de koordinerede tiltag til TSO'erne, som disse gennemfører, medmindre gennemførelsen af de koordinerede tiltag ville medføre en tilsidesættelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, som hver enkelt TSO har fastsat i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i forordning 2019/943.

51 Ifølge sagsøgeren begrænser artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1485 imidlertid alene de regionale centres koordinering af håndteringen af de brud på driftssikkerheden, som »skal« forvaltes på en koordineret måde, mens den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ligeledes omfatter brud, der ikke »skal« forvaltes på en sådan måde.

52 Det skal indledningsvis bemærkes, at artikel 21, stk. 1, i forordning 2017/1485 for så vidt angår definitionen af de brud på driftssikkerheden, der skal forvaltes på en koordineret måde, ikke selvstændigt fastsætter, hvilke brud på driftssikkerheden der skal forvaltes på en koordineret måde, og hvilke der ikke skal, men henviser i denne forbindelse til artikel 76 i forordning 2017/1485 og til den sikkerhedsmetode (ROSC), der er vedtaget på grundlag af den nævnte artikel. Sagsøgeren har i øvrigt selv gjort gældende, at det relevante retlige kriterium for at definere de afhjælpende tiltag, der »skal« forvaltes på en koordineret måde, er det, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485.

53 Det følger heraf, at det med henblik på at undersøge, om det tredje anbringende er begrundet, først skal efterprøves, om den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) hviler på en fejlagtig fortolkning af artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485, derefter skal klagepunktet om tilsidesættelse af TSO'ernes beføjelser, der følger af artikel 35 i forordning 2019/943 og artikel 40 i direktiv 2019/944, undersøges, og endelig skal det klagepunkt, som sagsøgeren har fremsat i replikken om en angiveligt fejlagtig anvendelse af artikel 16 i analysemetoden (CSAM), undersøges.

– Spørgsmålet, om fortolkningen af artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 er fejlagtig

54 Artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 bestemmer, at når det afgøres, om kapacitetsbegrænsninger har grænseoverskridende relevans, tager TSO'erne den kapacitetsbegrænsning, der ville opstå uden energiudveksling mellem systemområder, i betragtning.

55 Det er ubestridt mellem parterne, at alle netelementer med en spænding på 220 kV eller derover kan have grænseoverskridende virkninger. Uenigheden mellem parterne vedrører udelukkende spørgsmålet om, hvilke specifikke kapacitetsbegrænsninger på sådanne elementer der skal forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485.

56 I den anfægtede afgørelse bekræftede klagenævnet i denne henseende ACER's standpunkt, hvorefter alle kapacitetsbegrænsninger på netelementerne med en spænding på 220 kV eller derover, uanset deres oprindelse, i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 skulle forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen, hvilket omfattede såvel de kapacitetsbegrænsninger, der var forårsaget af den planlagte grænseoverskridende udveksling, dvs. de tildelte flows, som dem, der var forårsaget af ikke-planlagte flows, dvs. »loop flows« og dem, der fulgte af aktiveringen af afhjælpende tiltag med henblik på at afhjælpe andre kapacitetsbegrænsninger, der forårsages af de tildelte flows.

57 Sagsøgeren har bestridt denne fortolkning, idet selskabet har gjort gældende, at det følger af en ordlydsfortolkning af artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485, at det kun er de kapacitetsbegrænsninger, der er forårsaget af den planlagte grænseoverskridende udveksling, dvs. de tildelte flows, der skal forvaltes på en koordineret måde. Når der ikke er planlagt grænseoverskridende udvekslinger, vil en kapacitetsbegrænsning, som opstår i det net, der kontrolleres af en TSO, således blive bedre forvaltet af denne end i henhold til CROSA-processen. Ifølge sagsøgeren skal ikke alle kapacitetsbegrænsninger på det samme netelement med en spænding på mere end 220 kV derfor altid forvaltes på en koordineret måde.

58 I denne henseende skal det først fastlægges, hvilket retligt kriterium der er relevant for udarbejdelse af sikkerhedsmetoden (ROSC), og dernæst skal det efterprøves, om klagenævnet har anvendt dette kriterium korrekt i den nævnte metode.

59 Det følger af ordlyden af artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485, at »[n]år det afgøres, om kapacitetsbegrænsninger har grænseoverskridende relevans, tager TSO'erne den kapacitetsbegrænsning, der ville opstå uden energiudveksling mellem systemområder, i betragtning«.

60 Hvad angår selve ordlyden indeholder denne bestemmelse ingen elementer, der gør det muligt at identificere de afhjælpende tiltag, der skal forvaltes på en koordineret måde, eller præcist at definere anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Det følger heraf, at sagsøgerens ordlydsfortolkning ikke kan tiltrædes, eftersom det ikke er muligt at fortolke den nævnte bestemmelse uafhængigt af den lovgivningsmæssige sammenhæng, hvori den indgår.

61 Hvad angår sammenhængen skal artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 fortolkes i lyset af den pågældende artikel i sin helhed og de bestemmelser, som den direkte eller indirekte henviser til, dvs. navnlig artikel 76, stk. 1, litra b), nr. iii), i forordning 2017/1485 og artikel 35 i forordning 2015/1222, som artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485 henviser til.

62 Hvad for det første angår artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485 skal det bemærkes, at det fremgår af ordlyden af denne bestemmelse, at sikkerhedsmetoden (ROSC) skal omfatte udarbejdelse af de afhjælpende tiltag, der skal forvaltes på en koordineret måde, men at det på ingen måde fremgår af denne bestemmelse, at der med henblik på fastlæggelsen af den nævnte metodes anvendelsesområde skal foretages en sondring efter årsagen til sikkerhedsbruddene, såsom kapacitetsbegrænsninger, der nødvendiggør koordinerede afhjælpende tiltag.

63 Det skal endvidere fastslås, at ordlyden af artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485 i det væsentlige fastsætter, at koordineringen af udarbejdelsen af afhjælpende tiltag skal begrundes dels »under hensyntagen til deres grænseoverskridende relevans« som fastsat i henhold til artikel 35 i forordning 2015/1222, dels »på grundlag af kravene i artikel 20-23 [i forordning 2017/1485]«, hvilket bekræfter den fortolkning af artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485, der er foretaget i præmis 62 ovenfor.

64 I denne henseende skal det ligeledes bemærkes, at artikel 35, stk. 4, i forordning 2015/1222 bestemmer, at belastningsomfordeling og modkøb, der har grænseoverskridende betydning, skal koordineres. Eftersom artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485 foreskriver koordinering af udarbejdelse ikke kun af belastningsomfordeling og modkøb, men også af andre ikke-omkostningskrævende afhjælpende tiltag, finder dette kriterium om grænseoverskridende virkninger ligeledes anvendelse på disse afhjælpende tiltag som følge af den udtrykkelige henvisning i denne bestemmelse.

65 Endvidere bestemmer artikel 35, stk. 2, i forordning 2015/1222, at TSO'erne i hver region kan løse problemer vedrørende fysiske kapacitetsbegrænsninger i deres systemområde effektivt, uanset om disse fysiske kapacitetsbegrænsninger skyldes årsager, der ligger væsentligt uden for deres systemområde eller væsentligt inden for deres systemområde.

66 Behovet for at koordinere afhjælpende tiltag, når de har grænseoverskridende virkninger, fremgår ligeledes af artikel 16, stk. 1, tredje punktum, i forordning 2019/943, som bestemmer, at »[n]år [TSO'en] træffer driftsforanstaltninger for at sikre, at transmissionssystemet forbliver i normal tilstand, skal [TSO'en] tage højde for disse foranstaltningers påvirkning af tilgrænsende systemområder og samordne sådanne foranstaltninger med andre berørte [TSO'er] som fastsat ved forordning […] 2015/1222«.

67 Det skal endvidere bemærkes, at denne fortolkning ligeledes understøttes af indholdet af artikel 20-23 i forordning 2017/1485, som sikkerhedsmetoden (ROSC) skal tage hensyn til i overensstemmelse med artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485.

68 I denne henseende fremgår det bl.a. af artikel 23, stk. 2, i forordning 2017/1485, at den pågældende TSO ved udarbejdelse og aktivering af et afhjælpende tiltag, herunder intern specialregulering eller modkøb i henhold til artikel 25 og 35 i forordning 2015/1222, i samarbejde med de berørte TSO'er vurderer indvirkningen af et sådant afhjælpende tiltag i og uden for dennes systemområde.

69 Det fremgår ligeledes af den nævnte bestemmelse, at denne vurdering af indvirkningen af et afhjælpende tiltag først foretages i henhold til artikel 75, stk. 1, i forordning 2017/1485, som foreskriver vedtagelse af analysemetoden (CSAM), dernæst til denne forordnings artikel 76, stk. 1, litra b), som foreskriver vedtagelse af sikkerhedsmetoden (ROSC), og endelig til artikel 78, stk. 1, 2 og 4, i forordning 2017/1485, som regulerer samarbejdet mellem TSO'erne og de regionale centre.

70 En samlet læsning af artikel 35 i forordning 2015/1222 på den ene side og artikel 20-23 i forordning 2017/1485 på den anden side viser derfor, at sikkerhedsmetoden (ROSC) i modsætning til, hvad sagsøgeren har hævdet, ikke må omfatte en koordinering af de afhjælpende tiltag i forhold til årsagen til de kapacitetsbegrænsninger, som disse foranstaltninger har til formål at afhjælpe, men derimod de grænseoverskridende virkninger, som disse foranstaltninger kan have.

71 Hvad for det andet angår artikel 76, stk. 1, litra b), nr. iii), i forordning 2017/1485 bestemmer denne, at sikkerhedsmetoden (ROSC) fastsætter de mest effektive og økonomiske afhjælpende tiltag i tilfælde af brud på driftssikkerheden som omhandlet i artikel 22 i forordning 2017/1485, der beskriver de forskellige kategorier af afhjælpende tiltag.

72 Det følger heraf, at et af målene med sikkerhedsmetoden (ROSC) er at finde de optimale afhjælpende tiltag for hele nettet i hver kapacitetsberegningsregion. Ved fastlæggelsen af anvendelsesområdet for den pågældende metode skulle ACER derfor fastsætte, hvilke afhjælpende tiltag der bedre kunne forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen, henset til deres grænseoverskridende virkninger.

73 I lyset af disse bestemmelser skal det fastslås, at det retlige kriterium, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485, indebærer, at der skal foretages en identifikation af alle de netelementer, for hvilke koordineringen af de afhjælpende tiltag for det første er nødvendig på grund af deres grænseoverskridende virkninger, dernæst skal koordineringen gøre det muligt konkret at afhjælpe en fysisk kapacitetsbegrænsning uafhængigt af årsagen hertil, og endelig skal den regionale koordinering gøre det muligt at finde den optimale løsning.

74 I denne sammenhæng skal artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 fortolkes således, at den identificerer de netelementer, hvorpå der i princippet forekommer »grænseoverskridende kapacitetsbegrænsninger«, som skal forvaltes ved afhjælpende tiltag, der selv skal anses for at have grænseoverskridende virkninger.

75 Det skal derfor undersøges, om klagenævnet i det foreliggende tilfælde anvendte dette kriterium korrekt, idet det fandt, at alle aktiverede afhjælpende tiltag, som i det mindste undertiden kan være i stand til at afhjælpe overskridelse af strømgrænserne på netelementerne med en spænding på 220 kV eller derover, skulle forvaltes på en koordineret måde ved hjælp af sikkerhedsmetoden (ROSC).

76 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at fastlæggelsen af netelementer med grænseoverskridende virkninger henviser til definitionen i analysemetoden (CSAM), der er vedtaget på grundlag af artikel 75 i forordning 2017/1485. Artikel 76, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1485 bestemmer nemlig, at sikkerhedsmetoden (ROSC) skal følge analysemetoden (CSAM), som fastsætter visse elementer for vedtagelsen af sikkerhedsmetoden (ROSC).

77 Artikel 15, stk. 1, i analysemetoden (CSAM) bestemmer imidlertid, at alle kritiske netelementer og netelementer med en spænding, der er højere end et af TSO'erne fastsat niveau, skal klassificeres som netelementer med grænseoverskridende virkning med undtagelse af de netelementer, for hvilke TSO'erne enstemmigt når til enighed om, at de ikke har grænseoverskridende virkninger.

78 Det er i medfør af denne bestemmelse, at TSO'erne på s. 8 i den forklarende note til sikkerhedsmetoden (ROSC) har vurderet (jf. præmis 7 ovenfor), at de netelementer, der var mest relevante for CROSA-processen, var dem med en spænding på 220 kV og 380 kV, »eftersom disse elementer [blev] anvendt til at lette udvekslingen af energi mellem budområder i det europæiske energisystem«. TSO'erne var derimod ikke af den opfattelse, at alle de afhjælpende tiltag, der blev aktiveret på disse elementer, skulle forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen.

79 Ved at identificere de afhjælpende tiltag, der skulle forvaltes på en koordineret måde, fandt ACER, således som det fremgår af 12. betragtning til den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at det som følge af den omstændighed, at det sammenkoblede net i CORE-regionen var meget fintmasket, generelt ikke var muligt at identificere et netelement, som udelukkende var blevet påvirket af afhjælpende tiltag, der ikke havde nogen indvirkning på andre netelementer med grænseoverskridende virkninger, således at alle afhjælpende tiltag, der i det mindste undertiden kunne afhjælpe en kapacitetsbegrænsning i netelementerne med en spænding på 220 kV eller derover, skulle anses for at have en grænseoverskridende virkning, og derfor skulle de afhjælpende tiltag, der blev aktiveret på disse elementer, koordineres i henhold til CROSA-processen.

80 Sagsøgeren har i retsmødet forklaret, at selskabet nærmere bestemt modsatte sig, at CROSA-processen skulle anvendes til koordinering af de afhjælpende tiltag, hvis fysiske indvirkning på de pågældende netelementer udgjorde en »påvirkningsfaktor«, dvs. en forskel i flowet i et netelement, der ved en tilfældighed har grænseoverskridende virkninger som følge af anvendelsen af et afhjælpende tiltag, der er normaliseret af den tilladte permanente byrde på det netelement, der har en grænseoverskridende virkning (»a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a a remedial action, normalised by the permanent admissible loading (PAL) on the associated XNE«) på under 5%. ACER har imidlertid, uden at blive modsagt på dette punkt, forklaret, at det på grund af CORE-regionens sammenkoblede meget fintmaskede net ikke var muligt på forhånd at fastslå, om et afhjælpende tiltag ville overstige den nævnte tærskel eller ej, eftersom dets konkrete indvirkning på et givent tidspunkt afhang af de øvrige afhjælpende tiltag, der blev aktiveret i nettet, og flowet i netelementerne.

81 På grundlag af denne tekniske vurdering var det således for det første med føje, at klagenævnet, henset til det gældende retlige kriterium, fandt, at alle afhjælpende tiltag, som i det mindste undertiden kunne afhjælpe kapacitetsbegrænsningen i netelementerne med en spænding på 220 kV eller derover, skulle koordineres i henhold til CROSA-processen. Dernæst tiltrådte den med føje ACER's holdning om, at sikkerhedsmetoden (ROSC) skulle foreskrive, at de afhjælpende tiltag, der var nødvendige for at afhjælpe en fysisk kapacitetsbegrænsning uanset årsagen hertil på alle netelementer med en spænding på 220 kV eller derover, skulle koordineres i henhold til CROSA-processen. Klagenævnet anlagde endelig intet åbenbart urigtigt skøn, da det stadfæstede, at den optimale løsning for hele det sammenkoblede system i CORE-regionen kun kunne findes blandt alle de afhjælpende tiltag, der var aktiveret på netelementer med en spænding på 220 kV eller derover.

82 Klagenævnet begik derfor ikke en retlig fejl eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da det fandt, at alle kapacitetsbegrænsninger på netelementer med en spænding på 220 kV eller derover skulle forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen i overensstemmelse med sikkerhedsmetoden (ROSC).

83 Følgelig skal sagsøgerens klagepunkt om en tilsidesættelse af artikel 76, stk. 2, i forordning 2017/1485 forkastes.

– Tilsidesættelsen af TSO'ernes beføjelser i henhold til artikel 35 i forordning 2019/943 og artikel 40 i direktiv 2019/944

84 Hvad angår sagsøgerens argument om, at definitionen af netelementer og afhjælpende tiltag, der er gengivet i sikkerhedsmetoden (ROSC), ikke overholder artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943 og artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944, skal det bemærkes, at det fremgår af analysen i præmis 52-82 ovenfor, at ACER foretog en korrekt anvendelse af det relevante retlige kriterium og ikke inddrog afhjælpende tiltag, der ikke »skulle« forvaltes på en koordineret måde i henhold til CROSA-processen, i anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

85 Det følger heraf, at i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, og som klagenævnet med rette konstaterede i den anfægtede afgørelse, overholder definitionen af anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) TSO'ernes kompetencer med hensyn til deres nets driftssikkerhed som fastsat i artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943 og artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944.

86 Det skal endvidere i første række fastslås, at i modsætning til, hvad sagsøgeren har hævdet, er alle de netelementer og afhjælpende tiltag, som sagsøgeren råder over, ikke automatisk omfattet af den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). For det første blev netelementer med en spænding på under 220 kV ikke medtaget heri i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra b), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Det er endvidere fortsat muligt for TSO'erne enten ensidigt eller enstemmigt at udelukke visse netelementer fra den nævnte metodes anvendelsesområde, således som disse er opregnet i denne metodes artikel 7, stk. 3, litra d), nr. i), ii) og iii). For det andet omfatter den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke visse kategorier af afhjælpende tiltag, der er omhandlet i artikel 22 i forordning 2017/1485, i henhold til denne metodes artikel 8, stk. 2. Endvidere er det muligt for TSO'er enstemmigt at udelukke visse afhjælpende tiltag uden grænseoverskridende virkninger i henhold til artikel 9, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

87 Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget bevis, der gør det muligt at konkludere, at selskabet ikke længere har adgang til afhjælpende tiltag, der kan sikre driftssikkerheden i selskabets net.

88 I anden række skal det bemærkes, at TSO'erne fortsat er eneansvarlige for at aktivere afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger for at sikre driftssikkerheden i deres net.

89 I det tilfælde, hvor et anbefalet afhjælpende tiltag kan bringe driftssikkerheden for en TSO's net i fare, kan denne nemlig afvise det pågældende tiltag i koordineringsfasen ved hver gentagelse af CROSA-processen i overensstemmelse med artikel 27 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) og artikel 42, stk. 2, i forordning 2019/943.

90 På samme måde kan den pågældende TSO, hvis der sker et brud på driftssikkerheden, som ikke er forudset i CROSA-processen, anvende den hurtige procedure til uden indgreb fra det regionale center og i tæt samarbejde med de berørte TSO'er at aktivere afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger for at sikre sit nets driftssikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Der er derfor ikke grundlag for at antage, at den regionale koordinering udgør en risiko for driftssikkerheden.

91 Det følger af det ovenstående, at sagsøgerens klagepunkt om, at det er umuligt for selskabet at sikre sit nets driftssikkerhed og dermed at udøve de beføjelser, som det er tillagt ved artikel 35 i forordning 2019/943 og artikel 40 i direktiv 2019/944, skal forkastes.

92 Af de samme grunde skal Republikken Polens klagepunkt om, at det er umuligt for sagsøgeren at sikre denne medlemsstats energisikkerhed, med den begrundelse, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) begrænser det katalog over afhjælpende tiltag, som TSO'erne kan gøre brug af, og at sagsøgeren i strid med solidaritetsprincippet, som fortolket af Domstolen i dom af 15. juli 2021, Tyskland mod Polen (C-848/19 P, EU:C:2021:598), mister vigtige værktøjer til at udøve sine kompetencer, ligeledes forkastes.

93 Sagsøgerens klagepunkt om en tilsidesættelse af artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943 og af artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944 skal derfor forkastes.

– Spørgsmålet, om artikel 16 i analysemetoden (CSAM) blev anvendt fejlagtigt

94 Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke er forenelig med artikel 16 i analysemetoden (CSAM).

95 Det skal i denne forbindelse fastslås, at i henhold til artikel 76, stk. 1, i forordning 2017/1485 skal sikkerhedsmetoden (ROSC) være i overensstemmelse med analysemetoden (CSAM), der er vedtaget på grundlag af artikel 75 i forordning 2017/1485.

96 Ifølge tredje betragtning til analysemetoden (CSAM) indeholder denne sidstnævnte bl.a. bestemmelser om fastlæggelse af afhjælpende tiltag, der skal koordineres mellem TSO'erne, og om fremme af en effektiv regional koordinering af afhjælpende tiltag i overensstemmelse med den regionale metode, som TSO'erne vedtager på grundlag af artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485.

97 Desuden fastsættes det i artikel 15, stk. 3, i analysemetoden (CSAM), at TSO'erne i sikkerhedsmetoden (ROSC) skal vedtage procedureregler med henblik på at fastlægge de grænseoverskridende virkninger af et afhjælpende tiltag, som skal være baseret på de kvalitative eller kvantitative tilgange, der er beskrevet i artikel 15, stk. 4-6, i analysemetoden (CSAM).

98 TSO'erne har i deres forslag fastsat sådanne procedurer for vurdering af de grænseoverskridende virkninger af deres potentielle afhjælpende tiltag, som fastsættes enstemmigt af TSO'erne for hver enkelt afhjælpende tiltag. I deres uformelle dokument nåede de nationale regulerende myndigheder i CORE-regionen i øvrigt til enighed om en kvalitativ og kvantitativ tilgang, men de erkendte også, at der var behov for yderligere præciseringer, da TSO'ernes forslag ikke var fuldstændigt afsluttet eller tilstrækkeligt detaljeret.

99 ACER fandt efterfølgende på grundlag af en teknisk vurdering, der er beskrevet i 12. og 13. betragtning til den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at ethvert afhjælpende tiltag, som i det mindste undertiden er i stand til at afhjælpe overskridelse af strømgrænserne for et netelement med en spænding på 220 kV eller derover, dvs. et netelement med grænseoverskridende virkninger, skal anses for selv at have grænseoverskridende virkninger, medmindre TSO'erne beslutter andet. ACER har derimod ændret de kvalitative og kvantitative tilgange for at anvende dem til at identificere de TSO'er, der er berørt af aktiveringen af et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, navnlig med henblik på proceduren for hurtig aktivering.

100 Det skal imidlertid bemærkes, at artikel 16 i analysemetoden (CSAM) indeholder bestemmelser om en procedure for udarbejdelse af sikkerhedsmetoden (ROSC), som kræver, at TSO'erne i CORE-regionen i fællesskab udarbejder et forslag til sikkerhedsmetode (ROSC), som skal omfatte regler for fastlæggelse af de grænseoverskridende virkninger af afhjælpende tiltag og af de TSO'er, der generelt er berørt af disse afhjælpende tiltag.

101 Klagenævnet kan således ikke kritiseres for ikke at have sikret overholdelsen af denne bestemmelse, eftersom den procedure, der er fastsat i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), fastsætter kriterierne for TSO'ernes udarbejdelse af en liste over netelementer med grænseoverskridende virkninger og for identificeringen af de grænseoverskridende virkninger af et potentielt afhjælpende tiltag, og idet den endvidere ligeledes fastsætter specifikke regler om udelukkelse af netelementer og afhjælpende tiltag, der ikke har grænseoverskridende virkninger.

102 Sagsøgerens klagepunkt om, at anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) er uforeneligt med artikel 16 i analysemetoden (CSAM), må derfor forkastes.

103 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at klagenævnet har begået en retlig fejl eller anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved ikke i den anfægtede afgørelse at konstatere en tilsidesættelse af artikel 35, stk. 5, i forordning 2019/943 og artikel 40, stk. 1, litra d), i direktiv 2019/944. Det første og det tredje anbringende må derfor forkastes.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af de bestemmelser, der sikrer muligheden for at anvende den centrale lastfordelingsmodel til at håndtere interne kapacitetsbegrænsninger eller til at udføre balanceringsopgaver

104 Inden for rammerne af det fjerde anbringende har sagsøgeren støttet af Republikken Polen gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) påvirker TSO'ernes mulighed for at anvende den centrale lastfordelingsmodel og navnlig den integrerede planlægningsproces, der fremgår af denne model, eftersom det, når der aktiveres et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, ikke længere er muligt for dem at få adgang til de pågældende produktionsressourcer og alene at ændre produktionsinstrukserne. Ifølge sagsøgeren er den integrerede planlægningsproces, der udføres i forbindelse med den centrale lastfordeling, en kontinuerlig proces, der begynder inden CROSA-processen, og som regelmæssigt gennemføres i realtid, eftersom den ofte gennemføres mere end 50 gange dagligt, mens der kun sker en daglig gentagelse og tre intraday-gentagelser i CROSA-processen. Ved at afvise at anerkende en sådan tilsidesættelse begik klagenævnet ifølge sagsøgeren en retlig fejl og foretog en urigtig fortolkning af artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 og artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943.

105 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) på grund af dens brede anvendelsesområde hindrer anvendelsen af den centrale lastfordelingsmodel, idet den ikke gør det muligt for sagsøgeren selv i Polen at forvalte dels kapacitetsbegrænsningerne, dels balanceringen, hvilket indebærer, at sagsøgeren ikke kan sikre sit nets driftssikkerhed. Sagsøgeren har i denne forbindelse forklaret, at selskabet i den centrale lastfordelingsmodel udfører balanceringsopgaver og håndterer kapacitetsbegrænsninger i en integreret proces, mens de to processer udføres hver for sig i den selvstændige lastfordelingsmodel.

106 ACER har bestridt sagsøgerens og Republikken Polens argumenter og har nedlagt påstand om, at dette anbringende forkastes.

107 I denne forbindelse har ACER bestridt, at det fjerde anbringende kan antages til realitetsbehandling, med den begrundelse, at det er støttet på argumenter, der allerede er fremført identisk for klagenævnet.

108 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende kan antages til realitetsbehandling, skal det indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren har ret til for Retten at anfægte det ræsonnement, som klagenævnet fulgte i den anfægtede afgørelse, og dette ved, hvis sagsøgeren finder det nødvendigt, at støtte sig på klagepunkter, der allerede er blevet gjort gældende for dette nævn (jf. præmis 41 ovenfor). I det foreliggende tilfælde fandt klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 600, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke påvirkede TSO'ernes mulighed for at anvende mekanismen i den centrale lastfordelingsmodel. Det fremgår ligeledes af den anfægtede afgørelses punkt 609, at samme nævn bl.a. konkluderede, at de begrænsninger, der fulgte af CROSA-processen, ikke gjorde indgreb i TSO'ernes forpligtelser, som følger af artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485, idet den støttede sig på et ræsonnement i samme afgørelses punkt 583-608. Det følger heraf, at de klagepunkter, hvormed sagsøgeren har rejst tvivl om disse betragtninger, som klagenævnet lagde til grund i den anfægtede afgørelse, kan antages til realitetsbehandling.

109 Hvad angår spørgsmålet, om det fjerde anbringende er begrundet, skal det præciseres, at de kompetente myndigheder i henhold til artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 skal »respektere det ansvar, der er pålagt den relevante TSO med henblik på at sikre systemsikkerheden, herunder i henhold til kravene i national lovgivning«. Hvad angår artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943 omhandler denne bestemmelse TSO'ernes forpligtelser for så vidt angår lastfordeling af produktionsanlæg og fleksibelt elforbrug ved at fastsætte, at den pågældende lastfordeling og det pågældende elforbrug skal foregå uden forskelsbehandling og skal være gennemsigtigt og, medmindre andet er bestemt i den pågældende artikels stk. 2-6, på markedsvilkår.

110 Disse forpligtelser kan TSO'erne gennemføre ved at anvende den centrale lastfordelingsmodel, der er defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) 2017/2195 af 23. november 2017 om fastsættelse af retningslinjer for balancering af elektricitet (EUT 2017, L 312, s. 6) som »en model for planlægning og lastfordeling, hvor produktions- og forbrugsplaner samt lastfordeling af elproduktions- og forbrugsanlæg, for så vidt angår anlæg, hvor lastfordeling er mulig, fastlægges af en TSO inden for den integrerede planlægningsproces«.

111 Det skal indledningsvis bemærkes, at hverken artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 eller artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943 indebærer, at sikkerhedsmetoden (ROSC), der er vedtaget på grundlag af artikel 76, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485, er uden betydning for TSO'ernes aktiviteter, hvilket omfatter anvendelsen af den centrale lastfordelingsmodel, der er omhandlet i de nævnte bestemmelser. Fortolkningen af denne bestemmelse kan imidlertid ikke føre til en omgåelse af TSO'ernes udtrykkelige ansvar for at sikre deres nets driftssikkerhed, således som det bl.a. fremgår af artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485.

112 Det skal derfor undersøges, om den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), således som sagsøgeren har gjort gældende, har til følge, at sagsøgeren fratages muligheden for at anvende den centrale lastfordelingsmodel til håndtering af interne kapacitetsbegrænsninger og til at udføre balanceringsopgaver, hvilket således påvirker sagsøgerens forpligtelse til at sikre sit nets driftssikkerhed.

Tilsidesættelse af bestemmelser, der sikrer muligheden for at anvende den centrale lastfordelingsmodel til håndtering af kapacitetsbegrænsninger i den individuelle netmodel

113 Hvad i første række angår håndteringen af interne kapacitetsbegrænsninger har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at CROSA-processens mindre hyppige gentagelser udgør en hindring for hyppigere gentagelse af den integrerede planlægningsproces som omhandlet i artikel 2, nr. 19), i forordning 2017/2195, eftersom det ikke er muligt at foretage en ny ændring af produktions- eller forbrugsplanerne efter den daglige gentagelse af CROSA-processen i henhold til artikel 14, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC).

114 I denne henseende skal sagsøgerens klagepunkt om dels, at der alene er tale om en daglig gentagelse af CROSA-processen, dels at afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger kun kan anvendes før den daglige CROSA-proces, mens den integrerede planlægningsproces ifølge sagsøgeren gennemføres mere end 50 gange om dagen, som det første forkastes.

115 I henhold til artikel 31, stk. 1, i sikkerhedsmetoden (ROSC) aktiveres afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger således i tæt på realtid og ikke før den daglige tidsramme for CROSA-processen, der begynder kl. 18 på dagen før leveringen.

116 Hvad i anden række angår sagsøgerens klagepunkt om, at netforholdene kan ændre sig meget hurtigt, hvilket effektivt kan løses ved den integrerede planlægningsproces, skal det fastslås, at CROSA-processen fastsætter tilstrækkelige garantier for at sikre, at TSO'erne opfylder deres forpligtelse til at sikre deres nets driftssikkerhed.

117 Det er således for det første fastsat i artikel 27, stk. 2, litra a), i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at hvis aktiveringen af et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger fører til et brud på driftssikkerheden, kan den berørte TSO og den TSO, der er ansvarlig for aktiveringen af det afhjælpende tiltag, afvise det pågældende tiltag. Den samme mulighed er fastsat i den pågældende metodes artikel 27, stk. 2, litra b), i det tilfælde, hvor dette tiltag ikke længere er tilgængeligt, dvs. at det ikke længere kan gennemføres.

118 For det andet fastsætter artikel 33 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) en procedure for hurtig aktivering for at afhjælpe de brud på driftssikkerheden, der identificeres mellem to gentagelser af CROSA-processen, når det ikke er muligt at afvente den næste tidsramme, og for de brud på driftssikkerheden, der opdages efter den seneste CROSA-proces.

119 Proceduren for hurtig aktivering er derfor en subsidiær procedure uden for CROSA-processen, som indebærer en mere begrænset koordinering alene mellem de TSO'er, der er berørt af de afhjælpende tiltag, der skal aktiveres for at afhjælpe yderligere driftssikkerhedsbrud, som ikke har kunnet løses af CROSA-processen. Denne procedure gør det muligt for TSO'erne ensidigt at sikre deres nets driftssikkerhed, hvis CROSA-processen ikke er i stand til at påvise et brud herpå.

120 Henset til det ovenstående skal Republikken Polens klagepunkt om, at anvendelsen af CROSA-processen på net med en central lastfordelingsmodel medfører fejlagtige oplysninger om de afhjælpende tiltag, der skal anvendes, eftersom denne proces ikke råder over de seneste oplysninger om nettets tilstand, ligeledes forkastes. Selv hvis det antages, at CROSA-processen er ineffektiv, hvilket Republikken Polen ikke har påvist, har denne sidstnævnte nemlig ikke godtgjort, at de garantier, der er nævnt i præmis 116-118 ovenfor, ikke er egnede til at gøre det muligt for TSO'erne at sikre deres nets driftssikkerhed, når CROSA-processen ikke er i stand til at identificere et brud på driftssikkerheden og anbefale en koordineret løsning.

121 Det må derfor konkluderes, at klagenævnet ikke begik en retlig fejl ved at fastslå, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke fratog sagsøgeren muligheden for at håndtere kapacitetsbegrænsninger i den centrale lastfordelingsmodel, således at klagenævnet hverken tilsidesatte artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 eller artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943.

Tilsidesættelse af bestemmelser, der sikrer muligheden for at kunne anvende den centrale lastfordelingsmodel til at udføre balanceringsopgaver

122 Sagsøgeren har ligeledes kritiseret klagenævnet for i den anfægtede afgørelse at have bekræftet den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), selv om den forhindrer sagsøgeren i at udføre balanceringsopgaver.

123 Som ACER med rette har gjort gældende, kan sagsøgeren imidlertid ændre en enheds produktionsplan med henblik på balancering, selv om denne enhed er berørt af et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, og dette indtil det tidspunkt, hvor det afhjælpende tiltag aktiveres for denne enhed.

124 Det fremgår ganske vist i det væsentlige af artikel 21, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1485, at en TSO ikke kan »udvikle, udarbejde og aktivere« afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger på en ukoordineret måde og endog heller ikke uden for CROSA-processen. Det fremgår ligeledes af artikel 35, stk. 4, i forordning 2015/1222, at TSO'er ikke kan »iværksætte unilaterale eller ukoordinerede« afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger.

125 Forbuddet mod yderligere afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger efter den seneste gentagelse af CROSA-processen finder imidlertid anvendelse på foranstaltningerne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger uden at påvirke de foranstaltninger, der er truffet med henblik på balancering.

126 Som ACER med rette har gjort gældende, kan den integrerede planlægningsproces, selv efter udløbet af CROSA-processen, nemlig fortsætte og ændre produktionsenhedernes produktions- og forbrugsplaner, for så vidt som disse ændringer tager sigte på balancering. I denne forbindelse har sagsøgeren i retsmødet medgivet, at selv om det var vanskeligt at sondre mellem de foranstaltninger i form af belastningsomfordeling, der blev truffet med henblik på håndtering af kapacitetsbegrænsninger, og de foranstaltninger, der blev truffet med henblik på at foretage balancering, var en sådan sondring imidlertid ikke umulig.

127 Selv om det er korrekt, at sagsøgeren som følge af den manglende tilgængelighed af de produktionsenheder, på hvilke der i overensstemmelse med CROSA-processens resultater aktiveres afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, råder over færre ressourcer end tidligere til at udføre sine balanceringsopgaver, er denne konstatering alene ikke tilstrækkelig til at godtgøre en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 og af artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943.

128 I denne henseende skal det for det første bemærkes, at det følger af logikken om regional koordinering, at TSO'erne ikke frit kan disponere over alle deres ressourcer, for så vidt som de har grænseoverskridende virkninger.

129 For det andet skal det fremhæves, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) indeholder flere specifikke garantier vedrørende balancering. Navnlig bestemmer den pågældende metodes artikel 25, at CROSA-processen skal sikre, at afhjælpende tiltag med en optimal grænseoverskridende virkning ikke skaber energimæssige ubalancer. Som ACER med rette har gjort gældende, kan en TSO i henhold til artikel 31, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) inden for rammerne af proceduren for hurtig aktivering anmode om en fornyet vurdering af et afhjælpende tiltag med en anordnet grænseoverskridende virkning, hvis det på grund af instruksændringer, der følger af den integrerede planlægningsproces, ikke længere er nødvendigt at aktivere dette tiltag.

130 Klagenævnet kan derfor ikke foreholdes at have tilsidesat TSO'ernes beføjelser vedrørende anvendelsen af den centrale lastfordelingsmodel til at sikre driftssikkerhed og balancering som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra e), i forordning 2017/1485 og artikel 12, stk. 1, i forordning 2019/943.

131 De øvrige klagepunkter, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for det fjerde anbringende, kan ikke afkræfte denne konklusion.

132 Hvad i første række angår sagsøgerens klagepunkt om, at klagenævnet ved at stadfæste den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) og CROSA-processen har tilladt et ulovligt indgreb i sagsøgerens kompetence til at udføre balanceringsopgaver, skal det for det første fastslås, at sagsøgeren ikke har godtgjort, hvorledes det såkaldte »kobberplade«-paradigme i den zonebestemte markedsmodel, som anvendes i kapacitetsberegningsprocessen, og som sagsøgeren har påberåbt sig, er relevant for vurderingen af lovligheden af den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Sagsøgeren har således forklaret, at den zonebestemte markedsmodel, der anvendes i Europa, er baseret på kobberplade-paradigmet, og har præciseret, at dette betyder, at der med hensyn til engrosmarkedet ikke foreligger nogen begrænsning af de kommercielle aktiviteter inden for budområdet, dvs. at der ikke er nogen begrænsning af udvekslingen mellem udstyr til produktion og udstyr til ladning, der befinder sig i samme budområde, og at udvekslingen mellem budområderne er begrænset af, at der foreligger kapacitet til transmission af elektricitet mellem områderne. Det må imidlertid konstateres, at sagsøgeren på ingen måde har forklaret, hvorledes den omstændighed, at den zonebestemte markedsmodel, der anvendes i Europa, er baseret på dette paradigme, skulle have til følge, at sagsøgeren forhindres i at anvende produktionsenheder til balanceringsopgaver, når der aktiveres et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger på disse enheder.

133 For det andet kan det ikke foreholdes klagenævnet, at det i den anfægtede afgørelse stadfæstede, at de regionale centre kunne deltage i realtidsdriften af elektricitetssystemet i overensstemmelse med 55. betragtning til forordning 2019/943. Det fremgår således af CROSA-processens funktionsmåde, at de regionale centre begrænser sig til at anbefale koordinerede afhjælpende tiltag, mens TSO'erne fortsat er de endeligt ansvarlige for at aktivere dette tiltag i realtid, således som det fremgår af artikel 42, stk. 2, i forordning 2019/943 og af artikel 78, stk. 4, i forordning 2017/1485.

134 Hvad i anden række angår sagsøgerens klagepunkt om en angivelig forskelsbehandling mellem de TSO'er, der anvender den centrale lastfordelingsmodel, og de TSO'er, der anvender den selvstændige lastfordelingsmodel, er dette ikke blevet fremført hverken for klagenævnet eller i stævningen for Retten, men først i replikken. I henhold til procesreglementets artikel 84 må nye anbringender imidlertid ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på

retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne, hvilket sagsøgeren ikke har gjort gældende. Følgelig er dette klagepunkt fremsat for sent og kan derfor ikke antages til realitetsbehandling.

135 Under alle omstændigheder må det konstateres, at sagsøgeren ikke har godtgjort, hvorledes en ens behandling af den centrale og den selvstændige lastfordelingsmodel er i strid med ligebehandlingsprincippet.

136 Sagsøgeren har nemlig ikke bestridt, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke sondrer mellem disse to modeller, og at de derfor behandles ens.

137 I forbindelse med den foreliggende sag har ACER i øvrigt uden at blive modsagt af sagsøgeren forklaret, at de begrænsninger, der følger af den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), principielt finder anvendelse på samme måde på den centrale og selvstændige lastfordelingsmodel, eftersom de ikke blot påvirker håndteringen af kapacitetsbegrænsninger, men ligeledes andre processer til drift af nettet. I denne forbindelse har ACER præciseret, at TSO'er, der anvender en selvstændig lastfordelingsmodel, ligeledes skal tage hensyn til disse begrænsninger, f.eks. hvad angår køb af balanceringskapacitet. En balanceringskapacitet, der anvendes som afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, er således ikke længere fuldt tilgængelig med henblik på balancering, hverken for TSO'er, der anvender den selvstændige lastfordelingsmodel, eller for TSO'er, der anvender den centrale lastfordelingsmodel, uden forskelsbehandling. ACER har endvidere gjort gældende, at disse to modeller forfølger de samme formål, hvilket sagsøgeren heller ikke har bestridt.

138 Det følger af fast retspraksis, at i henhold til det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling eller om ligebehandling må ensartede situationer ikke behandles forskelligt og forskellige situationer ikke behandles ens, medmindre forskelsbehandlingen er objektivt begrundet (jf. dom af 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., C-127/07, EU:C:2008:728, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

139 Det følger heraf, at sagsøgeren i det foreliggende tilfælde for at bevise, at der foreligger forskelsbehandling, burde have godtgjort, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) havde en forskellig indvirkning på forvaltningen af den ene af disse to modeller i forhold til den anden, hvilket sagsøgeren ikke har gjort.

140 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at klagenævnet begik en retlig fejl ved ikke i den anfægtede afgørelse at konstatere en tilsidesættelse af de bestemmelser, der sikrer, at TSO'erne kan anvende den centrale lastfordelingsmodel til at håndtere interne kapacitetsbegrænsninger eller til at udføre balanceringsopgaver. Følgelig skal det fjerde anbringende forkastes.

Det femte anbringende om en retlig fejl begået af klagenævnet, da det fandt, at det i forbindelse med den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke var undladt at fastsætte fair regler for budområdeoverskridende handel med elektricitet og at indføre passende incitamenter til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og effektive investeringer til afhjælpende tiltag vedrørende udstyr, såsom faseskiftende transformere

141 Sagsøgeren har gjort gældende, at ACER's klagenævn begik en retlig fejl, idet det bekræftede ACER's fortolkning af artikel 1, litra c), i forordning 2019/943 og artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485, hvorefter den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke havde undladt

dels at fastsætte fair regler for grænseoverskridende elektricitetsudveksling, dels at indføre passende incitamenter i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger og investeringer til afhjælpende tiltag vedrørende udstyr, såsom faseskiftende transformere, der gør det muligt at afhjælpe kapacitetsbegrænsninger ved at »tvinge« elektriciteten fra en overbelastet elektrisk ledning til en mindre belastet elektrisk ledning.

142 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at TSO'erne efter indledningen af den CROSA-proces, der er omfattet af den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), ikke længere individuelt kan iværksætte afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, som de kan gøre brug af som følge af de investeringer, de har foretaget i visse former for udstyr, såsom faseskiftende transformere. Den anfægtede metode begrænser således TSO'ernes mulighed for individuelt at iværksætte ikkeomkostningskrævende afhjælpende tiltag på lokalt plan.

143 Sagsøgeren har anført, at de afhjælpende tiltag, der er valgt for at mindske kapacitetsbegrænsningen på visse netelementer i henhold til CROSA-processen, kan være forskellige fra de afhjælpende tiltag, der udelukkende vedrører lokale kapacitetsbegrænsninger, eller lokale afhjælpende tiltag, hvilket giver anledning til vanskeligheder, når der forekommer flere samtidige og indbyrdes afhængige kapacitetsbegrænsninger i forskellige dele af samme region. Forekomsten af disse samtidige kapacitatsbegrænsninger er endnu mere problematisk, når der gøres brug af de faseskiftende transformere, der er installeret for at reducere kapacitetsbegrænsninger på et netelement, eftersom disse i forbindelse med et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger kan blive anvendt omvendt og ifølge sagsøgeren kontraintuitivt til at øge flowet i de overbelastede elementer med henblik på at reducere en grænseoverskridende kapacitetsbegrænsning.

144 Desuden kan en TSO i forbindelse med et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger være nødsaget til at anvende en regional løsning, der kombinerer foranstaltninger, der anvender faseskiftende transformere, og foranstaltninger, der vedrører belastningsomfordeling, hvilket vil medføre belastningsomfordelingsomkostninger for den pågældende, selv om denne uden omkostninger kunne have anvendt en faseskiftende transformer, som vedkommende tidligere havde investeret i, med henblik på at afhjælpe en kapacitetsbegrænsning på dennes netelementer. Ifølge sagsøgeren er der imidlertid ingen EU-retlig bestemmelse, der forpligter TSO'erne til at handle på en måde, der tilgodeser interessen hos operatører i andre medlemsstater.

145 Sagsøgeren har konkluderet, at den anfægtede afgørelse, som bekræfter den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), ud over at tilsidesætte artikel 1, litra c), i forordning 2019/943 og artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485, ligeledes er i strid med artikel 1, stk. 2, i forordning 2019/942, sammenholdt med artikel 19 i forordning 2019/943, for så vidt som afgørelse nr. 33/2020 ikke bidrager til en konsekvent og effektiv anvendelse af EU-retten, men komplicerer eller endog ødelægger bestræbelserne på at overholde artikel 19 i forordning 2019/943 for så vidt angår fordelingen af indtægter fra kapacitetsbegrænsninger til investeringer, der gør det muligt at mindske overbelastningen af samkøringslinjerne.

146 ACER har bestridt sagsøgerens argumenter og gjort gældende, at dette anbringende bør forkastes.

147 I denne forbindelse har ACER bestridt, at det femte anbringende kan antages til realitetsbehandling med den begrundelse, at det vedrører den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), der er indført ved afgørelse nr. 33/2020, og ikke den anfægtede afgørelse.

148 Hvad indledningsvis angår spørgsmålet, om det femte anbringende kan antages til realitetsbehandling, skal det først bemærkes, at sagsøgeren har foreholdt klagenævnet, at det i den anfægtede afgørelse begik en retlig fejl ved at tiltræde ACER's fortolkning af artikel 1, litra c), i forordning 2019/943 og artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485 i afgørelse nr. 33/2020. Det skal dernæst fastslås, at sagsøgeren i sin stævning udtrykkeligt har anfægtet visse specifikke punkter i den anfægtede afgørelse til støtte for det femte anbringende. Endelig skal det bemærkes, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 643-651 forklarede grundene til, at det fandt, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke var i strid med artikel 1, litra c), i forordning 2019/943 eller artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485, navnlig fordi den ikke virkede afskrækkende på TSO'ernes investeringer i visse former for udstyr såsom faseskiftende transformatorer. Det følger heraf, at i modsætning til, hvad ACER har gjort gældende, har sagsøgeren med sit femte anbringende rejst tvivl om den anfægtede afgørelse og ikke afgørelse nr. 33/2020. Dette anbringende skal derfor antages til realitetsbehandling.

149 Hvad angår spørgsmålet, om det femte anbringende er begrundet, skal det for det første præciseres, at artikel 1, litra c), i forordning 2019/943 fastsætter formålet om at vedtage fair regler for grænseoverskridende handel med elektricitet, og at artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485 har til formål at fremme koordineringen af systemdrift og driftsplanlægning.

150 Hvad angår artikel 1, stk. 2, i forordning 2019/942 fastsætter denne bestemmelse, at ACER bl.a. har til formål at bidrage til en konsistent, effektiv og virkningsfuld anvendelse af EU-retten med henblik på at nå Unionens klima- og energimål. Hvad angår artikel 19 i forordning 2019/943 regulerer denne i det væsentlige fordeling af de indtægter, der stammer fra tildeling af overførselskapacitet og bestemmer i stk. 2, litra b), at proceduren for fordeling af de nævnte indtægter bl.a. har »dækning af omkostninger som følge af netinvesteringer, der er relevante for at mindske kapacitetsbegrænsning på samkøringslinjer« som formål.

151 For det andet skal det fastslås, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) kan medføre en begrænsning af TSO'ernes mulighed for individuelt at gøre brug af ikkeomkostningskrævende afhjælpende tiltag på lokalt plan, navnlig i tilfælde af samtidig og indbyrdes afhængig overbelastning i forskellige dele af CORE-regionen, hvilket ACER ikke har bestridt. Som ACER har påpeget, kan CROSA-processen imidlertid kun ændre en faseskiftende transformators konfiguration for at afhjælpe de kapacitetsbegrænsninger, der er identificeret i den fælles netmodel, og kan ikke forventes at skabe ny kapacitetsbegrænsninger eller genskabe tidligere kapacitetsbegrænsninger i henhold til artikel 23 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC). Desuden afhjælpes de kapacitetsbegrænsninger, der er »forårsaget« af anvendelsen af de afhjælpende tiltag, som anbefales i CROSA-processen, f.eks. ændringer i en faseskiftende transformators parametre, også gennem CROSA-processen, således at de belastningsomfordelingsomkostninger, som har været nødvendige for at afhjælpe disse kapacitetsbegrænsninger, skal henføres til netelementer, der er overbelastede i den fælles netmodel.

152 Det skal endvidere bemærkes, at ACER i sine skriftlige indlæg har anerkendt, at CROSA-processen kunne medføre visse belastningsomfordelingsomkostninger for en TSO for at afhjælpe de kapacitetsbegrænsninger, der bl.a. var »forårsaget« af den ændring i de faseskiftende transformatorers konfiguration, der blev anbefalet ved CROSA-processen, når en optimal løsning på CORE-regionniveau krævede såvel en ændring af de faseskiftende transformatorers konfiguration som omkostningskrævende afhjælpende tiltag såsom belastningsomfordeling. Det

er derfor med rette, at sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) kan medføre yderligere omkostninger for visse TSO'er, såsom sagsøgeren, der allerede har investeret i udstyr såsom faseskiftende transformatorer.

153 Det skal derfor undersøges, om de yderligere omkostninger, som den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) i visse tilfælde kan medføre for TSO'er, der allerede har investeret i udstyr såsom faseskiftende transformatorer, indebærer, at de regler, der er fastsat ved denne metode, er urimelige, og bevirker, at TSO'erne afholder sig fra at investere i dette udstyr, således som sagsøgeren har gjort gældende, i en sådan grad, at det er i strid med artikel 1, litra c), i forordning 2019/943, artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485 og artikel 1, stk. 2, i forordning 2019/942, sammenholdt med artikel 19 i forordning 2019/943.

154 Hvad angår den angiveligt urimelige karakter af de regler, der er fastsat ved den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), skal det fastslås, at de omkostninger, der opstår som følge af anvendelsen af den regionale løsning, der er valgt ved CROSA-processen, er uløseligt forbundet med den regionale koordinering og udgør et konkret udtryk for princippet om energimæssig solidaritet.

155 Som Domstolen bemærkede i præmis 73 i dom af 15. juli 2021, Tyskland mod Polen (C-848/19 P, EU:C:2021:598), betyder anvendelsen af princippet om energimæssig solidaritet ikke, at Unionens politik på energiområdet i intet tilfælde må have nogen negative indvirkninger på en medlemsstats særlige interesser på dette område. EU-institutionerne og medlemsstaterne er imidlertid forpligtede til, i forbindelse med gennemførelsen af denne politik, at tage hensyn til interesserne for såvel Unionen som de forskellige medlemsstater, der kunne tænkes at blive berørt, og at afveje disse interesser i tilfælde af konflikter.

156 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det netop er de omkostninger, der opstår som følge af anvendelsen af den regionale løsning, der fordeles mellem TSO'erne på grundlag af deres bidrag til kapacitetsbegrænsninger i overensstemmelse med den omkostningsfordelingsmetode, der er vedtaget på grundlag af artikel 74 i forordning 2015/1222. Det skal desuden understreges, at et af formålene med CROSA-processen er at afhjælpe disse kapacitetsbegrænsninger og andre brud på driftssikkerheden på den mest omkostningseffektive måde på regionalt plan.

157 Der skal i øvrigt tages hensyn til den omstændighed, at artikel 35 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) foreskriver en overvågning, på grundlag af hvilken det i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning 2017/1485 kan være berettiget at ændre denne metode, hvis det konstateres, at den samme TSO inden for rammerne af CROSA-processen regelmæssigt eller systematisk er blevet påvirket af højere omkostninger.

158 Det skal følgelig fastslås, at den omstændighed alene, at en TSO kan bære højere omkostninger som følge af den regionale koordinering, ikke betyder, at de regler, der er fastsat i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), er urimelige, og at denne metode derfor er i strid med artikel 1, litra c), i forordning 2019/943, eller at de er uegnede til at fremme den regionale koordinering som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485.

159 Hvad angår sagsøgerens argument om, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) afskrækker TSO'erne fra at investere i udstyr såsom faseskiftende transformere, har denne ikke fremlagt nogen konkrete oplysninger om den økonomiske virkning af fordelingen af belastningsomfordelingsomkostningerne, der kan godtgøre, at der som følge af denne metode foreligger et reelt manglende incitament til at investere i dette udstyr.

160 Som ACER har fremhævet uden at blive modsagt af sagsøgeren, kan en TSO altid drage fordel af den investering, som den har foretaget i udstyr såsom en faseskiftende transformer, for så vidt som dette udstyr reducerer de omkostninger, som den må afholde for at afhjælpe kapacitetsbegrænsninger i sin individuelle netværksmodel, inden CROSA-processen påbegyndes.

161 For så vidt som det i det foreliggende tilfælde ikke er godtgjort, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) afholder TSO'erne fra at investere i udstyr såsom faseskiftende transformere, skal sagsøgerens klagepunkt om en tilsidesættelse af artikel 1, litra c), i forordning 2019/943, af artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning 2017/1485 og af artikel 1, stk. 2, i forordning 2019/942, sammenholdt med artikel 19 i forordning 2019/943, forkastes.

162 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at klagenævnet begik en retlig fejl ved at finde, at det i forbindelse med den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke var undladt at fastsætte fair regler for budområdeoverskridende handel med elektricitet og at indføre passende incitamenter til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og effektive investeringer til afhjælpende tiltag vedrørende udstyr, såsom faseskiftende transformere. Det femte appelanbringende skal derfor forkastes.

Det sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 76 og 77 i forordning 2017/1485, sammenholdt med denne forordnings artikel 25, artikel 4, stk. 1, litra d) og h), og artikel 4, stk. 2, litra e), som sikrer overholdelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, navnlig spændingsgrænserne, på lokalt og regionalt plan

163 Sagsøgeren har gjort gældende, at klagenævnet begik en retlig fejl, idet det konstaterede, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke hindrede TSO'ernes overholdelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, navnlig spændingsgrænserne. Klagenævnet fandt derfor med urette, at den pågældende metode ikke var i strid med artikel 76 og 77 i forordning 2017/1485, der vedrører henholdsvis det forslag, som TSO'erne skal forelægge med henblik på regional koordinering af driftssikkerhed, og de fælles bestemmelser om tilrettelæggelsen af den regionale koordinering af driftssikkerheden, som dette forslag skal indeholde, idet de nævnte artikler for det første skal sammenholdes med artikel 25 i forordning 2017/1485, der omhandler de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, som hver TSO skal fastsætte, for det andet med artikel 4, stk. 1, litra d) og h), i den nævnte forordning, der blandt sine formål fastsætter formålene om dels at sikre betingelserne for opretholdelse af driftssikkerheden i hele Unionen, dels at bidrage til effektiv drift og udvikling af elektricitetstransmissionssystemet og elektricitetssektoren i Unionen og for det tredje med samme forordnings artikel 4, stk. 2, litra e), hvorefter medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og systemoperatørerne skal respektere det ansvar, der er pålagt den relevante TSO med henblik på at sikre systemsikkerheden, herunder i henhold til kravene i national lovgivning.

164 I denne henseende har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) hverken giver TSO'erne mulighed for at anvende tilstrækkelige afhjælpende tiltag til at styre spændingen på lokalt plan eller de regionale centre mulighed for at styre spændingerne på regionalt plan.

165 ACER har bestridt sagsøgerens argumenter og gjort gældende, at dette anbringende skal forkastes.

166 ACER har navnlig bestridt, at det sjette anbringende kan antages til realitetsbehandling med den begrundelse, at det er den nøjagtige gengivelse af et anbringende, som sagsøgeren allerede har fremsat for klagenævnet.

167 Hvad indledningsvis angår spørgsmålet om, hvorvidt det sjette anbringende kan antages til realitetsbehandling, skal det bemærkes, at sagsøgeren har ret til for Retten at anfægte klagenævnets ræsonnement i den anfægtede afgørelse, og dette ved, hvis sagsøgeren finder det nødvendigt, at støtte sig på klagepunkter, der allerede er blevet gjort gældende for dette nævn (jf. præmis 41 ovenfor). I den foreliggende sag redegjorde klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 677-690 for grundene til, at det fandt, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke hindrede TSO'ernes overholdelse af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, navnlig spændingsgrænserne, og at den pågældende metode derfor ikke var i strid med artikel 76 og 77 i forordning 2017/1485, sammenholdt med den pågældende forordnings artikel 25 og artikel 4, stk. 1, litra d) og h), og artikel 4, stk. 2, litra e).

168 Det følger heraf, at sagsøgerens klagepunkter, der tilsigter at rejse tvivl om disse betragtninger, som klagenævnet nåede frem til i den anfægtede afgørelse, kan antages til realitetsbehandling.

Tilsidesættelse af bestemmelser, der sikrer overholdelse af spændingsgrænser på lokalt plan

169 Indledningsvis bemærkes, således som sagsøgeren med rette har gjort gældende, at såvel TSO'erne som de regionale centre er forpligtet til at overholde spændingsgrænserne. For så vidt angår TSO'erne følger denne forpligtelse nemlig af artikel 27, stk. 1, og artikel 34, stk. 2, i forordning 2017/1485 og for så vidt angår de regionale centre af artikel 78, stk. 2, litra a), i forordning 2017/1485, som pålægger de nævnte centre at gennemføre CROSA-processen på grundlag af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, således som disse er præciseret af TSO'erne i overensstemmelse med den pågældende forordnings artikel 25, sammenholdt med samme forordnings artikel 72.

170 Det skal også bemærkes, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) fastsætter, at afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, som koordineres af de regionale centre, har til formål at reducere flowet i netelementer med grænseoverskridende virkninger. Det følger heraf, at denne metode fokuserer på at afhjælpe brud på driftssikkerheden i form af problemer med strømgrænser, mens TSO'erne fortsat primært er ansvarlige for at sikre, at spændingsgrænserne overholdes.

171 Denne fordeling af forpligtelser mellem de regionale centre og TSO'erne følger af TSO'ernes forslag. Det fremgår nemlig af s. 5 i TSO'ernes forklarende note (jf. præmis 7 ovenfor), at disse sidstnævnte fandt, at de øvrige brud på driftssikkerheden, såsom de spændingsgrænser og de grænser for kortslutningsstrøm, der er omhandlet i artikel 25 i forordning 2017/1485, kunne afhjælpes bedre på lokalt plan.

172 I denne henseende har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at de afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, som er genstand for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), på den ene side, og de afhjælpende tiltag for at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne på lokalt plan, på den anden side, kan være i strid med hinanden, idet de førstnævnte tiltag har til formål at reducere flowet, mens de sidstnævnte kan nødvendiggøre en forøgelse heraf. Sagsøgeren har tilføjet, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til denne »konflikt«.

173 Den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) indeholder imidlertid flere garantier i CROSA-processen, som netop har til formål at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne ved de afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, der vedtages efter denne proces.

174 For det første er det i henhold til artikel 22, stk. 4, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) fastsat, at hver TSO i CORE-regionen skal foretage en lokal vurdering og langsigtet analyse af driftssikkerheden for at afhjælpe overtrædelser af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, såsom overskridelser af spændingsgrænser, grænser for kortslutningsstrøm eller stabilitetsgrænser. Sådanne overtrædelser kan navnlig behandles inden for rammerne af CROSA-processen i koordineringsfasen for afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger som omhandlet i denne metodes artikel 27, bl.a. gennem anvendelse af yderligere begrænsninger for afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger.

175 Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at artikel 27 i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) kun fastsætter en mulighed og ikke en forpligtelse til at behandle disse overtrædelser af spændingsgrænserne inden for rammerne af CROSA-processen. Eftersom denne mulighed påhviler TSO'en, kan denne således selv sikre sig, at den nævnte proces overholder spændingsgrænserne i sit net.

176 For det andet foreskriver artikel 22, stk. 5, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at TSO'erne kan anvende begrænsninger i yderligere systemer, der afspejler andre driftsmæssige sikkerhedsgrænser, som er omhandlet i samme artikels artikel 4, dvs. de spændingsgrænser, der er bestemt til, at CROSA-processen, for så vidt som den tilsigter den størst mulige virkning af de afhjælpende tiltag, ikke skaber nye underliggende brud på driftssikkerheden eller forværrer disse brud. CROSA-processen må imidlertid ikke afhjælpe disse underliggende brud, som skal afhjælpes i henhold til den pågældende metodes artikel 22, stk. 4.

177 Selv om sagsøgeren har påberåbt sig denne sidstnævnte bestemmelse til støtte for sin argumentation om, at de afhjælpende tiltag, der koordineres ved CROSA-processen, ikke kan anvendes til at afhjælpe overtrædelser af spændingsgrænserne, har sagsøgeren ikke godtgjort, at den forhindrer TSO'erne i at afhjælpe overtrædelserne af spændingsgrænserne på lokalt plan. Tværtimod sikrer artikel 22, stk. 5, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), at afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger ikke hindrer TSO'ernes mulighed for at afhjælpe overtrædelser af spændingsgrænserne. Sagsøgeren har i øvrigt hverken godtgjort, hvorfor den nævnte metodes artikel 22, stk. 5, ikke gør det muligt for TSO'erne at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne på lokalt plan, eller hvorfor den nævnte metode skulle fastsætte afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkning med henblik på at afhjælpe overtrædelser af spændingsgrænserne.

178 For det tredje giver artikel 27, stk. 2 og 5, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) mulighed for, at den berørte TSO afviser et afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, som anbefales i CROSA-processen, med den begrundelse, at iværksættelsen af dette tiltag vil medføre brud på driftssikkerheden på TSO'ens net. I denne henseende skal sagsøgerens argument om, at denne bestemmelse ikke gør det muligt for TSO'erne at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne på lokalt plan, med den begrundelse, at bestemmelsen alene giver mulighed for at afvise et afhjælpende tiltag, men ikke at fastlægge eller anbefale et sådant tiltag med henblik på at løse spændingsproblemer, forkastes. Sagsøgeren har således ikke godtgjort, hvorledes den nævnte bestemmelse ikke gør det muligt for TSO'erne at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne på lokalt plan.

179 For det fjerde giver artikel 16, stk. 4, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) TSO'erne mulighed for at supplere denne metode med bestemmelser om netbegrænsninger med henblik på bl.a. og om nødvendigt at afhjælpe overskridelser af spændingsgrænserne.

180 Det følger heraf, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) har til formål at tage hensyn til de afhjælpende tiltag, som TSO'erne har iværksat på lokalt plan i CROSA-processen, uden dog at kræve, at de koordineres på regionalt plan.

181 Sagsøgeren har derfor ikke i tilstrækkelig grad godtgjort, at de garantier, der blev undersøgt i præmis 175-180 ovenfor, ikke var tilstrækkelige til at sikre, at TSO'erne overholdt spændingsgrænserne på lokalt plan.

182 Under alle omstændigheder er den omstændighed alene, at sagsøgeren ikke længere kan iværksætte visse afhjælpende tiltag for at sikre overholdelsen af spændingsgrænserne på sit net, eftersom disse foranstaltninger er forbeholdt CROSA-processen, ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at det er umuligt for selskabet at sikre driftssikkerheden på det pågældende net. Der er således intet, der kan begrunde, at sikkerhedsmetoden (ROSC) skulle foreskrive anvendelse af minimumsbegrænsninger for elektricitetsstrømme og planlagte afbrydelser, eftersom der er tale om foranstaltninger, der påhviler TSO'erne på lokalt plan.

183 Sagsøgeren kan følgelig ikke foreholde klagenævnet, at det ved den anfægtede afgørelse bekræftede en metode, som ikke gav TSO'erne mulighed for at anvende tilstrækkelige afhjælpende tiltag til at håndtere spændingen på lokalt plan.

Tilsidesættelse af bestemmelser, der sikrer overholdelse af spændingsgrænserne på regionalt plan

184 Hvad angår den påståede overtrædelse af de bestemmelser, der sikrer overholdelsen af spændingsgrænserne på regionalt plan, har sagsøgeren for det første ikke fremlagt nogen oplysninger til støtte for argumentet om, at sikkerhedsmetoden (ROSC) generelt bør give mulighed for at fastlægge afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger og de systembegrænsninger, der er nødvendige for at afhjælpe overtrædelserne af spændingsgrænserne.

185 ACER har i øvrigt i duplikkens punkt 95 fremhævet, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) allerede omfattede visse afhjælpende tiltag for at løse spændingsproblemer med grænseoverskridende virkninger, idet det bemærkes, at visse afhjælpende tiltag, der anvendes til at afhjælpe overtrædelserne af spændingsgrænserne på regionalt plan, ligeledes kan kvalificeres som tiltag med grænseoverskridende virkninger, der skal koordineres i henhold til den nævnte metode.

186 Hvad for det andet nærmere bestemt angår de planlagte afbrydelser skal det fastslås, at selv om artikel 8 i sikkerhedsmetoden (ROSC) udelukker, at de afhjælpende tiltag, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra d), h), i) og j), i forordning 2017/1485, kan anvendes i forbindelse med CROSA-processen, er dette ikke tilfældet med en planlagt afbrydelse som omhandlet i denne forordnings artikel 22, stk. 1, litra a), som i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, kan fastsættes i forbindelse med denne proces.

187 Hvad i øvrigt angår minimumsbegrænsninger for elektricitetsstrømme skal det bemærkes, at hverken artikel 75 i forordning 2017/1485 eller nogen anden bestemmelse i EU-retten, således som ACER har anført uden at blive modsagt af sagsøgeren, kræver, at et sådant tiltag indgår i CROSA-processen. Under alle omstændigheder kan hver enkelt TSO fastsætte en sådan minimumsbegrænsning i deres individuelle netmodel.

188 For det tredje skal det, for så vidt som sagsøgeren har gjort gældende, at de garantier, der er undersøgt i præmis 175-180 ovenfor, ikke sikrer en »fuldstændig« sammenhæng mellem de afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger, der vedrører overtrædelse af strømgrænserne, og de lokale afhjælpende tiltag, der anvendes for at afbøde spændingsproblemerne på lokalt plan, bemærkes, at ingen af de bestemmelser, som sagsøgeren har påberåbt sig, nemlig artikel 25, artikel 34, stk. 2, artikel 72 og artikel 76 i forordning 2017/1485, gør det muligt at konkludere, at en sådan situation er ulovlig.

189 Sagsøgeren kan derfor ikke kritisere klagenævnet for med den anfægtede afgørelse at have bekræftet en metode, som ikke gav de regionale centre tilstrækkelige afhjælpende tiltag til at håndtere spændingen på regionalt plan.

190 Det følger af det ovenstående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at klagenævnet begik en retlig fejl ved i den anfægtede afgørelse at fastslå, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke på lokalt og regionalt plan hindrede overholdelsen af de driftsmæssige sikkerhedsgrænser, navnlig spændingsgrænserne, og at den pågældende metode derfor ikke var i strid med artikel 76 og 77 i forordning 2017/1485, sammenholdt med denne forordnings artikel 25 og artikel 4, stk. 1, litra d) og h), og artikel 4, stk. 2, litra e). Det sjette anbringende skal derfor forkastes.

Det andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel

191 Sagsøgeren har gjort gældende, at klagenævnet ikke har begrundet den anfægtede afgørelse tilstrækkeligt og således har tilsidesat artikel 296 TEUF og artikel 28, stk. 4, i forordning 2019/942. Sagsøgeren har til støtte for dette argument henvist til fem eksempler på klagenævnets vurderinger i den anfægtede afgørelse, som ifølge sagsøgeren er utilstrækkeligt begrundet og retligt tvivlsomme. Sagsøgeren har nærmere bestemt henvist til den anfægtede afgørelses punkt 556, 559, 574, 605 og 644, som selskabet har anført at have anfægtet på en mere detaljeret måde i sine forskellige anbringender.

192 ACER har bestridt sagsøgerens argumenter og gjort gældende, at dette anbringende bør forkastes.

193 Ifølge fast retspraksis skal den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt retsakten, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter artikel 296, stk. 2, TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 15.7.2004, Spanien mod Kommissionen, C-501/00, EU:C:2004:438, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis, og af 29.6.2017, E-Control mod ACER, T-63/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:456, præmis 68 og den deri nævnte retspraksis).

194 Det kan imidlertid ikke kræves af et klagenævn, at det fremlægger en redegørelse, som udtømmende og et for et følger alle de ræsonnementer, som parterne har fremført for dette nævn. Begrundelsen kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte gennem den får kendskab til begrundelsen for, at klagenævnets afgørelse er truffet, og at den kompetente ret råder over de til udøvelse af sin prøvelsesret nødvendige oplysninger (jf. dom af 29.6.2017, E-Control mod ACER, T-63/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:456, præmis 69 og den deri nævnte retspraksis). Det følger heraf, at det ikke kan kræves af klagenævnet, at det udtrykkeligt undersøger og begrunder afvisningen af hvert enkelt af de argumenter, der er fremført i forbindelse med en procedure, der er indbragt for det.

195 Det skal ligeledes bemærkes, at begrundelsespligten udgør et væsentligt formkrav, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt. En beslutnings begrundelse består i formelt at udtrykke de grunde, som beslutningen er baseret på. Hvis disse grunde er behæftet med fejl, vil beslutningens grundlags lovlighed være behæftet med fejl, men det vil dennes begrundelse ikke, idet denne kan være tilstrækkelig, selv om den er udtryk for fejlagtige grunde (jf. dom af 10.7.2008, Bertelsmann og Sony Corporation of America mod Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, præmis 181 og den deri nævnte retspraksis).

196 Det følger heraf, at de eksempler på klagenævnets vurderinger, som efter sagsøgerens opfattelse er »juridisk tvivlsomme«, er irrelevante, for så vidt som de støtter sagsøgerens andet anbringende om en angivelig manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse.

197 Med dette forbehold er det i lyset af den retspraksis, der er nævnt i præmis 193-195 ovenfor, at de forskellige eksempler på klagenævnets vurderinger, som sagsøgeren har anført til støtte for nærværende anbringende, skal undersøges.

198 Hvad for det første angår det af sagsøgeren hævdede om, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 556 ikke besvarede det klagepunkt, som selskabet havde fremført for det, hvorefter fastlæggelsen af afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke overholdt kravene i artikel 21, stk. 1, i forordning 2017/1485, skal det fastslås, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 552-558 redegjorde for grundene til, at sondringen i artikel 9 i sikkerhedsmetoden (ROSC) mellem afhjælpende tiltag med grænseoverskridende virkninger og tiltag, der ikke havde en sådan virkninger, overholdt denne bestemmelse.

199 Hvad for det andet angår sagsøgerens argument om, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 559 ikke undersøgte, om den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) var i overensstemmelse med EU-retten, eftersom klagenævnet ikke forklarede, hvorledes denne metode overholdt TSO'ernes forslag, må det konstateres, at klagenævnet i det pågældende punkt forklarede grundene til, at denne metode var i overensstemmelse med dette forslag og nærmere bestemt med dets artikel 10, stk. 1.

200 Under alle omstændigheder fremgår det af de vurderinger, der er anført i præmis 46 ovenfor i forbindelse med undersøgelsen af det første anbringende, at ACER ikke er bundet af de kompetente nationale regulerende myndigheders holdning, og at ACER, henset til de beslutningsbeføjelser, som det er blevet tildelt, og med det formål effektivt at udføre sine reguleringsfunktioner, kan ændre TSO'ernes forslag inden godkendelsen heraf. Det følger heraf,

at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) i overensstemmelse med EU-retten kunne afvige fra TSO'ernes forslag med den følge, at klagenævnet ikke var forpligtet til nærmere at forklare, hvorledes denne metode overholdt de nævnte forslag.

201 Hvad for det tredje angår sagsøgerens udsagn om, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 574 ikke besvarede sagsøgerens klagepunkt om, at den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) fratager TSO'erne de værktøjer, der gør det muligt for dem at udøve deres ansvar med hensyn til driftssikkerhed og flowstyring, skal det fastslås, at klagenævnets ræsonnement i denne henseende er anført i den anfægtede afgørelses punkt 553-559 og 568-573. I disse punkter forklarede klagenævnet i det væsentlige, at alle afhjælpende tiltag ikke er omfattet af anvendelsesområdet for den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC), og at TSO'erne altid kan aktivere visse tiltag individuelt med henblik på at varetage ansvaret for driften af deres net.

202 Hvad for det fjerde angår sagsøgerens argument om, at klagenævnets konklusioner i den anfægtede afgørelses punkt 605 »ganske enkelt [er] ukorrekte«, eftersom artikel 37, stk. 2, i den anfægtede sikkerhedsmetode (ROSC) ikke foreskriver en koordineret regional vurdering af den intraday-driftssikkerhed, har sagsøgeren med dette argument bestridt rigtigheden af det ræsonnement, som det pågældende nævn har anført i den anfægtede afgørelses punkt 605, og ikke begrundelsen for denne afgørelse. Henset til den retspraksis, der er nævnt i præmis 195 ovenfor, skal dette klagepunkt følgelig forkastes, idet det ikke er relevant i forhold til nærværende anbringende.

203 Hvad for det femte angår sagsøgerens argument om, at klagenævnet i den anfægtede afgørelses punkt 644 antydede, at sagsøgeren har modsat sig den regionale koordinering, selv om dette ikke er tilfældet, skal det fastslås, at sagsøgeren med sit argument i realiteten ligeledes har rejst tvivl om rigtigheden af klagenævnets vurdering og ikke begrundelsen for den anfægtede afgørelse, hvilket sagsøgeren i øvrigt har medgivet i replikken ved at anføre, at »det femte eksempel[, som sagsøgeren har nævnt,] snarere afspejler en meningsforskel mellem parterne end en manglende begrundelse«. Henset til den retspraksis, der er nævnt i præmis 195 ovenfor, er dette klagepunkt derfor ikke relevant i forhold til dette anbringende.

204 Det følger af det ovenstående, at klagenævnet gav en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse, således at det andet anbringende skal forkastes.

205 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at sagsøgerens søgsmål skal forkastes i sin helhed.

Sagsomkostninger

206 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med ACER's påstand herom.

207 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Republikken Polen, der er indtrådt i sagen til støtte for sagsøgerens påstande, bærer således sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling):

1) **Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) frifindes.**

2) **Polskie sieci elektroenergetyczne S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af ACER.**

3) **Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. september 2024.

Underskrifter